Universitätsbibliothek Paderborn

Convvlsio Calvmniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis, quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse cauillatur

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Visual Library

SED neq; Ioſephus, qui Romæ ſuā conſcripſit hiſtoriā, & multoꝝ a Nerone peremptoꝝ meminit, vllā de petro, paulove mentionem facit, qui tñ erga chriſtianos erat fauentiſſimus, & ſcriptis necem tā Ioannis baptiſtæ, q̄ Iacobi fratris dñi mandauit. Adde, ꝙ & ipſa reclamat ratio, petrū ſimul cū paulo diem eundē obijſſe. Nam petrus, qñ a Chriſto vocabatur, vxorē habuit & liberos, imo ſocrum, & oim Apoſtoloꝝ annoſiſſimus habebaī, vtpote cuius caniciē paul⁹ (vt Athanaſio placet) reueritus, poſt tres conuerſionis ſuæ annos, eius videndi gratia, hieruſalem acceſſit, quum ipſe tñ adoleſcēs adhuc fuerit, vt Actoꝝ habetur ſeptimo, & poſt id in euangelica functione tamdiu verſatus ſit, vt ad diſcipulos vnice ſibi dilectos ſcribens, ætate ſe iam confectum aliquoties fateretur. Ob quas rationes opinari ſe dicit aduerſarius, nō Romæ ſed Hieroſolymis Petrū fuiſſe paſſum, & eodem tempore, quo Iacobus Hieroſolymitanoꝝ Epiſcopus vitæ ſuſcepit exitū. Nam Ioſephus & alios nonnullos tunc tpis, cū Iacobo ab Anano pontifice ſcribit interfectos.

Actuum, vij.

RESPONSIO.

INtelligis lector, vt hæc Calūnia non eſt ſimplex, ſed varia continet in ſe ſophiſmata, quibus & iam ꝑ ordinē reſpondebim⁹. Et primū ad illud, de ſcriptoꝝ diſcordia, putamus nos abūde ſatis dixiſſe ſupius, vt quanq̄ inter eos de tpe, & loco, & iudice variatū fuerit, quia tñ in hoc nullus eorum alteri nō ſubſcripſerit, nempe ꝙ Romæ Petrus & paulus occubuerint, oportet eos cōſenſu oim, aliqñ Romæ fuiſſe. Sed & minima debet putari diſcordia, quæ fit ob vnā diem, id quod ei qui vel aliquot hiſtorias legerit, eſt notiſſimū. Ade, ꝙ ſi ſcriptoꝝ varietas ob vnā diem, fidei rei geſtæ quæat derogare, nec Chriſtus ipſe crucifixus credetur. Nā veteres aliquot, inter quos & Tertullianus eſt, Chriſoſtomuſq; & Cyrillus, viij. Calendas Apriles id factum aſſerūt, Niceta vo & ipſe græcus autor. x. Calendas Apriles. Theophilus Cæſarienſis. xi. Calendas Apriles. Victorinus Ienionicenſis (vt Beda tradit) vij. Calendas Apriles. Rogerus

Hæc calūnia ē ſophiſmatibus ſparſa.

Scriptorē varietas de die paſſionis Chriſti.

Tertullianus.
Chriſoſtomus.
Cyrillus.
Niceta grecus.
Theophilus
Victorinus.

Bachon & ipſe ſcribens ad Clementem papā non aliquo
Calendarū Apriliū ſed die tertio Aprilis colligit Chriſtum
fuiſſe crucifixū. Ecce, quanta ſit ob diē paſſionis Chriſti va
rietas inter ſcriptores. Quāobrem ſi ſcriptorū varietas de-
trahere fidē hiſtoriæ poſſet, nec Chriſtū fuiſſe crucifixum
existimabimus. Cæterū nec iſtud aduerſario conceſſerim,

Non eſt tanta iter autores varietas, quātam prætexit vele, nus.

ꝙ tanta ſit inter autores hac de re controuerſia, quantā ip-
ſe prætexit. Nā ſemel & iterū vtriuſq; apoſtoli vitas (quas a
a lino ſcriptas, faber latinitate donauit) ꝑlegi, nec vllam in-
ter Ambroſiū & Linū diſcrepantiā inuenio, præterꝗ de Iu-

Ambroſius. Linus.

dice, de quo mox viderimus. At quantū ad diē (qcqd faber
i ꝓfatione dixerit) nihil apd' ipm Linū variatū lego. Sed nec
ꝗtū ad locū. Nā quū diuerſū ipe Lin⁹ locū haud exꝓmat, nec
ex ipo potes aſtruere, diuerſo loco fuiſſe necatos. Sed pone
diuerſa fuiſſe loca ꝑticularia, nihil tñ id Ambroſio reluctat
quū ipe de loco gñali, nēpe Roma fuiſſet locutus. De iudice
ꝟo qd vetat ab Agrippa morti Petrū adiudicari, & tñ idip

Dioniſius.

ſum edicto Neronis fuiſſe factū? Sed nec Dionyſius, cæte-
ris quicquam aduerſatur. Quid enim, ſi verba quædam ab
Apoſtolis mutuo ſibi dicta, Dionyſius memorat, quę tacēt

Ioſephus.

alij, num ob id alijs erit ipſe contrarius? Neutiquam id con
ſequitur. Sed iam veniamus ad Ioſephum, qui licet duorū,
qui ad Chriſtum attinebant, hoc eſt Ioannis baptiſtæ & Ia-
cobi fratris domini, necem nō tacuerit, de Stephano tamē,
& altero Iacobo, cæteriſq; compluribus locutus eſt nihil.
Sed & hic non ſatis aduerſarij vafriciem, neſcio dicā an ma
liciam potius, mirari poſſum, qui, quum opinatur Petrum
Hieroſolymis ſub Anano pontifice cum Iacobo cæteriſq;
cōpluribus extinctum fuiſſe, nec ex eo quicquam offendi-
tur, ꝙ Ioſephus Petri nomen ſuppreſſerit, & tamen hoclo
co tam exacte requirit, & vrget, vt iam ſubticeri nequaquā
debuiſſet. Porro ꝙ dicit rationem ipſam reclamare, ꝙ Pau
lus vna die cum Petro mortem ſubijſſet, quum alter eſſet
adoleſcens, alter annoſiſſimus. Si de morte naturali ſermo
foret, non admodum reluctarer, ſed quum de violenta ne-
ce loquimur, quid prohibet, quo minus eodem tēpore am-
bo fuiſſent paſſi? Quandoquidem & vterq;, pro naturæ
curſu diutius adhuc vixiſſe potuerat. Cæterum & illud riſu

dignisſimum eſt, ꝙ aduerſarius Petrum opinatur Hieroſo
lymis fato conceſsiſſe, id quod nemini ſcriptorum, vnquã
in mentem ante venerat. Euoluantur oĩm hiſtoriæ, quas ad
hunc vſqꝫ diem conſcriptas quiſqꝫ norit, legantur interpre-
tes, diſcutiantur commentarij, nemo penitus inuenietur,
græcus, aut latinus, doctus, aut indoctus, quem non puduit
ſingere tam inſigne mendacium. Sed & vſqꝫ adeo cæcutit
aduerſarius, vt non aduertat, quo modo priores calumniæ
ferme omnes in ſuũ caput retorqueantur. Nam prima, quæ
diſſidio nititur hiſtoricorum, præſens aduerſarij commẽtũ
facile tollit. Nam ſi quorundã hiſtoricorum mutua inter ſe
contradictio, alicuius hiſtoriæ fidem eneruet, quid putabi-
mus, vbi concorditer omnes contradicunt, quemadmodũ
& hoc loco fieri cõpertiſſimũ eſt: omnes enim vna voce re-
clamant, alibi petrum occubuiſſe, q̃ Romæ. Secunda etiam
idipſum refellit. Nam prope finem eius colligitur, ſub Veſ-
paſiano Petrum haudquaqꝫ obijſſe. Quia nemo ſcriptoꝝ
hactenus hoc vel dixiſſe, vel ſcripſiſſe compertus eſt. Quæ
collectio, cur non æque valebit hoc loco, quum nullus vnqꝫ
ſcriptor aut dixerit, aut ſcripſerit, ſed ne ſomniauerit quidẽ,
Petrum Hieroſolymis exitum habuiſſe: At prolixũ foret
ſingulas retorquere calumnias. Ex ſexta molitur, ꝙ quum
iam Roma Narciſſum habuerit epiſcopum, nihil opus eſſet
habere Petrũ, hominem veteranum & defectum viribus.
Annon pari modo ſubinfertur: Quum Hieroſolyma Iaco
bum, & Apoſtolum, & Epiſcopum haberet, quid opus fue-
rit, ſimul habere Petrum, nempe veteranũ & defectum viri
bus: Sed veniamus ad. xiij. Lucas (inquit) qui diligentiſſime
ſcripſit aduentum Pauli Romã, & quo mõ fratres ei veniſ-
ſent obuiã, nihil de petro meminit. Quãobrem nec Romę
tum petrus erat. Nunquid nõ æque colligitur, Petrũ haud-
quaqꝫ fuiſſe Hieroſolymis, quãdo paulus illuc poſtremo cõ-
ceſſerit: Nam idem Lucas, in hoc aduentu, Iacobũ & cæte-
ros fratres prolixũ cum Paulo ſermonem habuiſſe teſtatur,
quum tñ de Petro nulla facta ſit mentio. Adde, ꝙ hoc men
daciũ longe deterioris condicionis Petrũ facit, q̃ alioꝝ apoſ
tolorũ quemlibet, quum tñ ipſe princeps omnium fuerit.

Veleni mendaciũ impudentiſſimum.

Velenus proprijs telis confoſſus

Primo.

Secundo.

Tertio.

Quarto.

Actuum, xxi.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nam de cæteris ferme omnib⁹ certum eſt, ꝙ eorum̃ corpo
ra magna veneratione a chriſtianis habeantur, & in eis præ
ſertim locis, vbi ipſi velut Epiſcopi præfuiſſent aliquando.
At iuxta hoc mendacium neſcitur vbi locorum petri cor-
pus iam fuerit. Sed neq̃ vſq̃ in terris certo veneratur. Nam
ſi Romæ non occubuerit Petrus, nõ eſt id corpus Petri, cui
tantus honor a chriſtianis impenditur, niſi quiſq̃ certo poſ
ſet docere, quomodo tranſlatum ipſum fuiſſet Romã. Ad
de, ꝙ quũ de cæteris apoſtolis eccleſia compertum habuerit
vbinam occubuiſſent, abſurdiſſimũ eſt, vt per tot ſęcula pu
tetur ignoraſſe, quo loco princeps apoſtolorum Petr⁹ mar
Ioſephus, tyrio vitam finierit. Cæterum vt expendamus Ioſephi teſti
moniũ, vnde tam leuem aduerſarius acceperit cõiecturam.
Sic ca. xxi. poſtremi libri de antiquitatibus habetur. Ana-
nus pontifex ſe credens inueniſſe tempus oportunum, Fe-
ſto mortuo, & Albino in itinere conſtituto, concilium fecit
Iudicum, & quoſdam deducẽs ad ſemetipſum, inter quos,
& fratrem Ieſu qui dicitur chriſtus nomine Iacobũ quaſi cõ
tra legẽ agentes accuſans, tradidit lapidãdos, hæc Ioſephus
ECCE vides hic lector, nullam omnino petri factam men-
tionem, quod argumentũ aduerſario ſatis efficax ante vide
batur, quo colligeret nunq̃ fuiſſe Petrum occiſum Romæ.
Nempe quia necis eius Ioſephus, chriſtianis alioqui fauen-
tiſſimus, nihil meminiſſet, ſaltem nominatim. Adde, ꝙ quũ
de lapidãdis Ioſeph⁹ loquat̃, nihil hoc ad Petrũ, q̃ crucis mor
tẽ fuiſſe paſſ⁹, vt & i libris vbiq̃ legit̃, & i picturis q̃q̃ cõſpi-
cit̃. His accedit, ꝙ Petrus oĩm teſtimonio ſeptem annos Ia
cobum ſuperuixiſſe traditur. Nam is anno ſeptimo Nero-
nis fuſte fullonis interijt, Petrus vero ſeptem annos præte-
rea ſuperuixit. Nihil ergo Ioſephi teſtimoniũ cõfert aduer
ſario, nec proinde calumnia nocet quicq̃.

PERSVASIO DECIMA SEPTIMA.

Oſtenſo ꝙ Petrus Romę mortẽ non receperit, reſtat
dicere, vbi locorũ pro Chriſti nomine paſſus ſit. Et ante,
quam id probẽ, id teſtor prius, nullũ teſtimoniũ diuina ex

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN